Lietas Nr. 125002714
Lietas arhīva Nr. 103AA-0056-14

SPRIEDUMS

Rēzeknē 2014.gada 19.maijā

Latgales apgabaltiesa šādā sastāvā

Tiesnesis referents J.Dimpers

Tiesneši D.Skudra, J.Vasiļkovskis

sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Preiļu rajona tiesas 17.03.2014. spriedumu apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas telpās rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

Noklausījusies tiesneša referenta ziņojumu un pārbaudījusi pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa

konstatēja

Saskaņā ar Preiļu rajona tiesas 17.03.2014. spriedumu **/pers. B/** atzīts par vainīgu Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{15}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 12 (divpadsmit) diennaktīm, naudas sodu 1300 *euro* (viens tūkstotis trīs simti *euro*), atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu 2014.gada 9.februārī plkst.00.30 /pers. B/ pa ceļu Viļāni- Preiļi- Špogi 12.km virzienā uz Preiļiem vadīja vieglo automašīnu Audi 100, reģistrācijas numurs /TL numurs/, un atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanas. Par šo pārkāpumu 09.02.2014. sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA769898. Tāds /pers. B/ pārkāpums kvalificēts kā LAPK 149.^{15}panta astotajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

/pers. B/ pirmās instances tiesas sēdē sevi par vainīgu LAPK 149.^{15}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā neatzina. Paskaidroja, ka 2014.gada 8.februāra naktī brauca pa ceļu Viļāni – Preiļi – Špoģi līdz viņu apturēja policijas inspektori. Kad policijas inspektors piedāvāja iepūst alkometrā, /pers. B/ atteicās no alkohola koncentrācijas pārbaudes izelpotajā gaisā, atteicās parakstīt transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, jo nobijās. Pēc tam policijas inspektori piedāvāja braukt uz Preiļu slimnīcu, lai veiktu medicīnisko pārbaudi. Preiļu slimnīcā /pers. B/ atteicās nodot asinis, jo iepriekš bija problēmas ar infekcijām asinīs. Kad atteicās nodot asinis, klāt bija dežurējošais ārsts /pers. C/, medmāsa un policijas darbinieks /pers. D/. /pers. B/ bija zināms, ka var nodot asins, urīna vai siekalu analīzes. Viņam neviens nepiedāvāja nodot urīna vai siekalu analīzes, ja tās tiktu piedāvātas, viņš būtu piekritis. Uzskata, ka ārsts neievēroja likuma nosacījumus, nepiedāvājot nodot bioloģiskās vides paraugus (lietas 38.lapa).

Apelācijas kārtībā pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzēja /pers. B/. Norāda, ka tiesa nav visā pilnībā novērtējusi pierādījumus lietā, ir nepareizi piemērojusi normatīvos aktus, tāpēc nonākusi pie nepareiziem secinājumiem, līdz ar to nepareizi izlēmusi lietu.

Tiesa nepareizi piemēroja 11.01.2005. Ministru kabineta noteikumu Nr.15 ,,Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk – arī MK noteikumi Nr.15) nosacījumus. Nepamatoti atsaucās uz kādu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas spriedumu, jo Preiļu rajona tiesas spriedumā minētais citas tiesas spriedums nav publiski pieejams, līdz ar to šādu spriedumu nevar uzskatīt kā judikatūru un atsaukties uz to sprieduma motīvu daļā, jo nav zināms, vai šāds spriedums vispār ir attiecināms uz konkrēto lietu.

Tiesa, izskatot lietu, nav ņēmusi vērā, ka saskaņā ar MK noteikumu Nr.15 19.punktā norādīto, ja transporta līdzekļa vadītājs atsakās nodot bioloģiskās vides (asiņu, urīna vai siekalu) paraugus, ārsts šo faktu ieraksta medicīniskās pārbaudes protokolā. Tiesa nav ņēmusi vērā arī MK noteikumu Nr.15 4.pielikuma pirmās sadaļas 4. un 5. punktus, no kuriem izriet, ka kā materiālu paraugs alkohola noteikšanai bioloģiskā vidē var tikt ņemtas gan asinis, gan urīns, gan siekalas. Medicīniskās pārbaudes protokolā ārsts ir ierakstījis: ,,No analīzēm kategoriski atliecās. No ekspertīzes atteicās." Medicīniskās pārbaudes protokolā nav izdarīts ieraksts, ka /pers. B/ būtu atteicies no kādām konkrētām viņam piedāvātām analīzēm. Līdz ar to tiesas secinājums, ka transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums nodot tikai un vienīgi asins analīzes, nav pamatots un nav likumīgs.

Tiesa spriedumā ir vērtējusi ārsta /pers. C/ liecības un policijas darbinieka /pers. D/ liecības kā ticamas. Taču tiesa nav

ņēmusi vērā un nav vērtējusi spriedumā, ka policijas darbinieks /pers. D/ savā sākotnējā ziņojumā tieši norādīja, ka /pers. B/ slimnīcā atteicās no asins paraugu ņemšanas, kas arī atbilst patiesībai . /pers. D/ savā ziņojumā nevienu vārdu nav minējis par to, ka transportlīdzekļa vadītājam būtu bijis piedāvāts nodot vēl kādas cita veida analīzes. Savukārt ārsts /pers. C/, sniedza nepatiesas liecības daļā par to, ka /pers. B/ bijis piedāvāts nodot arī urīna analīzes. Faktiskā situācija bija tāda, ka viņš pirms tiesas sēdes bija aizgājis pie daktera /pers. C/ un pateicis viņam, ka lūgs tiesu aicināt dakteri kā liecinieku, ka viņam ir nepieciešams, lai /pers. C/ tiesā apliecina faktiskos apstākļus, un konkrēti, ka /pers. B/ netika piedāvāts nodot urīna vai siekalu paraugus. /pers. C/ /pers. B/ paskaidroja, ka viņam nemaz nav pienākums piedāvāt cita veida analīzes, ja viņam kaut kas nav saprotams, lai konsultējas ar ārstu narkologu. Uzskata, ka pēc šīs sarunas, atnākot uz tiesas sēdi, /pers. C/ sniedza liecības par to, kā ir jābūt, nevis par to, kā bija patiesībā, lai tiesa nevarētu viņam kā ārstam pārmest viņa pienākumu nepildīšanu vai nolaidīgu pildīšanu.

Turklāt tiesa vispār nav vērtējusi spriedumā to apstākli, ka policijas darbinieki apturēja /pers. B/ uz ceļa bez likumīga pamata. Policijas darbinieku sniegtās liecības tiesas sēdē ne ar ko nav apstiprinātas. Lietā nav iesniegts Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes priekšnieka rīkojums, kas atļautu policijas darbiniekiem 2014.gada 9.februārī apturēt uz ceļa visas automašīnas. Saskaņā ar likuma ,,Par policiju" 12.panta pirmās daļas 18.punktu policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības pēc Valsts policijas vai teritoriālās policijas pārvaldes priekšnieka norādījuma plānotu pasākumu izpildes laikā apturēt transportlīdzekļus un izdarīt to apskati (izņemot diplomātisko un konsulāro pārstāvju transportlīdzekļus), lai aizturētu meklēšanā izsludinātas personas un transportlīdzekļus vai atklātu transportlīdzekļu vadītājus, kuri vada transportlīdzekli alkohola reibumā, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām.

Saskaņā ar likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 20.punktu policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati, ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības vai transportlīdzeklis tiek izmantots likumpārkāpuma izdarīšanā. Sūdzības iesniedzēja ieskatā no minētās tiesību normas secināms, ka policijas darbiniekam tiesības apturēt transportlīdzekli likumā ir paredzētas divos gadījumos:

1) pēc Valsts policijas vai teritoriālās policijas pārvaldes priekšnieka norādījuma plānotu pasākumu izpildes laikā, lai aizturētu meklēšanā izsludinātas personas un transportlīdzekļus vai atklātu transportlīdzekļu vadītājus, kuri vada transportlīdzekli alkohola reibumā, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām;

2) ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības vai transportlīdzeklis tiek izmantots likumpārkāpuma izdarīšanā.

Līdz ar to, ja policijas darbinieka rīcība pati par sevi ir prettiesiska, arī turpmākās policijas darbinieka veiktās darbības nav un nevar atzīt par tiesiskām. Tādējādi ir secināms, ka /pers. B/ vadītās automašīnas apturēšana, nosūtīšana un medicīniskā pārbaudi un sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols ir prettiesiski.

Uzskata, ka tiesa nepareizi un neatbilstoši LAPK 248.panta noteikumiem ir vērtējusi sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola saturu. Minētā likuma norma skaidri nosaka, ka protokolā jābūt noradītiem - administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vieta, laiks, pārkāpuma būtība, normatīvais akts un norma, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu. Atsaucoties uz atziņām judikatūrā un Eiropas Cilvēktiesību tiesu praksē, administratīvo pārkāpumu lietas tiek uzskatītas par „mazajām krimināllietām", un administratīvā pārkāpuma protokols - par apsūdzību, pret kuru personai ir tiesības aizstāvēties. Turklāt tiesai nav tiesību paplašināt vai grozīt protokolā norādīto pārkāpuma būtību.

Protokolā ir norādīts, ka /pers. B/ 2014.gada 9.februārī plkst.00.30 pa ceļu Viļāni - Preiļi -Špoģi 12.kilometrā virzienā uz Preiļiem vadīja automašīnu Audi 100, reģistrācijas Nr. /TL numurs/un atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai. No protokola satura izriet, ka viņš atteicās no medicīniskās pārbaudes tieši protokolā norādītajā vietā un laikā. Protokolā, pretēji tiesas spriedumā norādītajam, nav teikts, ka viņš būtu atteicies no medicīniskās pārbaudes kaut kad vēlāk. Savukārt, ar lietas materiāliem un liecinieku liecībām ir pierādīts, ka protokolā norādītajā laikā un vietā /pers. B/ vispār neviens nepiedāvāja veikt nekādu medicīnisko pārbaudi. Bez tam Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss neparedz iespēju, ka administratīvā pārkāpuma vieta un laiks tiek norādīts kādos citos dokumentos. Tādējādi ir nepareizs tiesas izdarītais secinājums, ka medicīniskās pārbaudes laiks esot norādīts medicīniskās pārbaudes protokolā, un ka šī norāde ir pietiekama, lai atzītu administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto pārkāpuma izdarīšanas vietu un laiku par pareizu. Faktiski tiesa viņu ir sodījusi par pārkāpumu, kas, iespējams, ir izdarīts citā vietā un citā laikā.

Tādējādi tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, nav ievērojusi LAPK 272.panta noteikumus, jo nav noskaidrojusi visus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa nav ievērojusi vispārējo tiesību principu par nevainīguma prezumpciju, proti - ka visas šaubas ir vērtējamas par labu pārkāpējam. Tāpēc apstrīdēto tiesas spriedumu nevar atzīt par likumīgu un pamatotu (lietas 53.-55.lapa).

Apelācijas instances tiesā /pers. B/ administratīvā pārkāpuma lieta un apelācijas sūdzība saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta otro daļu tiek skatīta rakstveida procesā.

Apelācijas instances tiesa pierādījumus vērtē saskaņā ar LAPK 244.pantu – pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas materiāliem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tādā veidā **Latgales apgabaltiesa**, novērtējusi apelācijas sūdzībā norādītos motīvus un lūgumu, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus un novērtējusi tos, /pers. B/ apelācijas sūdzību atzīst par nepamatotu, tāpēc pirmās instances tiesas nolēmums atstājams negrozīts.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka lietā nav strīda par šādiem faktiskiem apstākļiem: /pers. B/ 2014.gada 9.februārī plkst.00.30 pa ceļu Viļāni- Preiļi- Špogi 12.km virzienā uz Preiļiem vadīja vieglo automašīnu Audi 100, reģistrācijas numurs/TL numurs/. Šajā laikā viņu apstādināja policijas darbinieks /pers. D/. Pēc automašīnas apturēšanas policijas darbinieks /pers. B/ piedāvāja veikt alkohola koncentrācijas noteikšanas testu izelpojamā gaisā ar alkometru. No šīs pārbaudes persona atteicās. Policijas darbinieki atbilstoši MK noteikumu Nr.15 prasībām sūdzības iesniedzēju nogādāja ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai, alkohola koncentrācijas noteikšanai. /pers. B/ ārstniecības iestādē – SIA „Preiļu slimnīca" atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai. /pers. B/ nenoliedz, ka atteicās no asins analīžu nodošanas ārstniecības iestādē. Lietā strīds ir par to, vai saskaņā ar MK noteikumu Nr.15 nosacījumiem ārstniecības iestādē /pers. B/ tika piedāvāts un viņš atteicās nodot arī citus bioloģiskās vides paraugus - urīnu, siekalas.

Latgales apgabaltiesa piekrīt pirmās instances tiesa spriedumā dotajam apstākļu novērtējumam, atzīst, ka tiesa padziļināti un plaši izanalizēja lietā esošos pierādījumus un pareizi tos novērtēja. Pierādījumi ir pietiekami, lai /pers. B/ atzītu par vainīgu LAPK 149.^{15}panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un noteiktu sodu. Apelācijas instances tiesa uzskata, ka nav nepieciešams atkārtoti pārvērtēt lietā esošos pierādījumus un pievienojas šajos nolēmumos ietvertajai motivācijai. Saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu tādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Pirmās instances tiesa pamatoti liecinieku /pers. C/, /pers. D/ un /pers. F/ sniegtās liecības atzina par ticamām.

Liecinieks /pers. D/, policijas darbinieks, pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada 9.februārī pēc plkst.24.00, patrulējot Riebiņu novadā kopā ar inspektoriem /pers. L/ un /pers. F/, uz ceļa Viļāni – Preiļi – Špoģi 12.kilometrā apturēja vieglo automašīnu, kura brauca virzienā uz Preiļiem. Automašīnas vadītājs /pers. B/ nevarēja uzrādīt ne autovadītāja tiesības, ne transportlīdzekļa tehnisko pasi, no salona bija jūtama alkohola smaka. /pers. B/ piedāvāja veikt alkohola koncentrācijas noteikšanas testu. /pers. B/ atteicās veikt testu. Inspektors /pers. D/ sastādīja transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokolu, kuru /pers. B/ atteicās parakstīt, par to izdarīts ieraksts pārbaudes protokolā. Pēc tam pārkāpēju nogādāja Preiļu slimnīcā ekspertīzes veikšanai. /pers. B/ piekrita doties uz slimnīcu, taču slimnīcā atteicās nodot asinis un visus citus paraugus ekspertīzes veikšanai (lietas 39.lapa).

Liecinieks /pers. F/, policijas darbinieks, pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka dežurēja kopā ar inspektoriem /pers. L/ un /pers. D/. Viņi atradās Galēnos, ceļa Viļāni - Preiļi – Špoģi 12.kilometrā. Saskaņā ar Latgales reģiona pārvaldes izdoto rīkojumu veica profilaktiskos pasākumus un pārbaudīja automašīnu vadītājus, 2014.gada 9.februārī tika apturētas visas automašīnas. /pers. D/ apturēja baltas krāsas automašīnu „Audi", tā vadītājam piedāvāja veikt alkotestu. Minētās automašīnas vadītājs atteicās veikt alkotestu, paskaidroja, ka ir lietojis alkoholu, tāpēc nevēlas veikt pārbaudi izelpojamā gaisā. Vizuāli bija redzams, ka automašīnas vadītājs bija lietojis alkoholu, bija jūtama alkohola smaka. Sakarā ar to, ka /pers. B/ atteicās no alkohola koncentrācijas noteikšanas ar alkometru, tika pieņemts lēmums /pers. B/ nogādāt uz Preiļu slimnīcu, kur viņš atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai. /pers. F/ sastādīja transportlīdzekļa izņemšanas protokolu (lietas 39.lapa).

Liecinieks /pers. C/, SIA „Preiļu slimnīca" ārsts, pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka šī gada 9.februārī uz slimnīcu atveda /pers. B/, lai veiktu ekspertīzi. /pers. B/ atteicās nodot visas analīzes – pūst alkometrā, nodot asins un urīna analīzes. Par to tika izdarīts ieraksts medicīniskās pārbaudes protokolā. /pers. B/ nepaskaidroja, kāpēc nevēlas nodot analīzes. /pers. B/ piekrita pārbaudīt arteriālo spiedienu, pulsu, taču atteicās nodot visu veidu paraugus. Pēc /pers. B/ vizuālā izskata bija redzams, ka viņš bija lietojis alkoholu, kustības bija traucētas. /pers. B/ atzina, ka izdzēris divas alus pudeles (lietas 38.lapa).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka šīs liecības apstiprinās savstarpēji. Tās apstiprina ārsta /pers. C/ ieraksti 09.02.2014. medicīniskās pārbaudes protokola Nr.3 26.ailē, ka /pers. B/ no analīzēm kategoriski atteicās, no ekspertīzes atteicās (lietas 7.lapa). Noskaidrots arī /pers. B/ tādas rīcības motīvs – cenšanās izvairīties no soda par automašīnas vadīšanu, atrodoties alkohola ietekmē. Liecinieki /pers. D/, /pers. F/ un /pers. C/ pēc vizuālām pazīmēm noteica, ka /pers. B/ atrodas alkohola ietekmē. To neapstrīdēja arī pats /pers. B/, viņiem stāstot, ka ir dzēris alu.

Apelācijas sūdzībā /pers. B/ izvirzīja jaunu versiju, ka /pers. D/ un /pers. C/ liecības nav pamata atzīt par ticamām, jo:

/pers. D/ sākotnējā ziņojumā neminēja, ka /pers. B/ būtu bijis piedāvāts nodot vēl kādas cita veida analīzes;

ārsts /pers. C/ sniedza nepatiesas liecības daļā par to, ka /pers. B/ bijis piedāvāts nodot arī urīna analīzes. Faktiskā situācija bija tāda, ka viņš pirms tiesas sēdes bija aizgājis pie /pers. C/ un pateicis viņam, ka lūgs tiesu aicināt dakteri kā liecinieku, ka viņam ir nepieciešams, lai /pers. C/ tiesā apliecina faktiskos apstākļus, un konkrēti, ka /pers. B/ netika piedāvāts nodot urīna vai siekalu paraugus. /pers. C/ /pers. B/ paskaidroja, ka viņam nemaz nav pienākums piedāvāt cita veida analīzes, un ja viņam kaut kas nav saprotams, lai konsultējas ar ārstu narkologu.

Pēc apelācijas instances tiesas ieskata no šīs versijas izriet, ka /pers. B/ par šiem apstākļiem zināja jau pirms pirmās instances tiesas sēdes. Tiesā pratinātajiem lieciniekiem /pers. D/ un /pers. C/ jautājumus, lai noskaidrotu šos apstākļus, /pers. B/ un viņa aizstāve neuzdeva. Tiesas sēdē par šiem apstākļiem /pers. B/ arī neliecināja.

Atbildot uz tiesas jautājumiem, /pers. B/ liecināja, ka /pers. D/ un /pers. C/ sniedza nepatiesas liecības, jo nodot urīna analīzes viņi nepiedāvāja. Kāpēc šie lieciniekī /pers. B/ apmelo, viņš nezina, naidīgu attiecību starp viņiem nav (lietas 40.lapa).

Vērtējot lietā esošās ziņas kopumā un savstarpējā sakarībā, apelācijas instances tiesa /pers. B/ versiju, ka /pers. D/ un /pers. C/ liecības nav ticamas, atzīst par neticamu.

Pirmās instances tiesas spriedumā minētais Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 11.02.2014. spriedums šajā

lietā nav pierādījums, tāpēc /pers. B/ izdarītā administratīvā pārkāpuma kvalifikāciju neietekmē.

Vērtējot policijas darbinieku rīcības likumību, apturot /pers. B/ vadīto transportlīdzekli, apelācijas instances tiesa atzīst par nepamatotiem sūdzības iesniedzēja argumentus.

Ceļu satiksmes likuma 4.panta ceturtā daļa noteic, ka Valsts policija saskaņā ar likumu „Par policiju" nodrošina kārtību uz ceļiem, regulē transportlīdzekļu un gājēju kustību, veic satiksmes uzraudzību, kontrolē ceļu stāvokli, kā arī satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu un transportlīdzekļu tehnisko stāvokli. Savukārt saskaņā ar likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 18.punktu policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības pēc Valsts policijas vai teritoriālās policijas pārvaldes priekšnieka norādījuma plānotu pasākumu izpildes laikā apturēt transportlīdzekļus un izdarīt to apskati (izņemot diplomātisko un konsulāro pārstāvju transportlīdzekļus), lai aizturētu meklēšanā izsludinātas personas un transportlīdzekļus vai atklātu transportlīdzekļu vadītājus, kuri vada transportlīdzekli alkohola reibumā, narkotisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē vai bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām. Saskaņā ar likuma „Par policiju" 12.panta pirmās daļas 20.punktu policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības apturēt transportlīdzekli un izdarīt tā apskati, ja ir pamats domāt, ka transportlīdzekļa vadītājs pārkāpis ceļu satiksmi reglamentējošo normatīvo aktu prasības vai transportlīdzeklis tiek izmantots likumpārkāpuma izdarīšanā.

Saskaņā ar lietas materiālos esošajām ziņām apstiprinās, ka policijas darbinieki atradās pārkāpuma fiksēšanas laikā un vietā, pildot dienesta pienākumus.

Šajā sakarā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes pārstāve tiesas sēdē norādīja, ka, policijas darbinieki rīkojās, pamatojoties uz reģiona pārvaldes priekšnieka pavēli par transportlīdzekļu vadītāju pārbaudi alkohola reibumā. Minēto autovadītāja pārbaudi nevar veikt no attāluma, līdz ar to nepieciešams apturēt braucošos transportlīdzekļus. Policijas pārstāves paskaidrojumus apstiprina liecinieku, policijas darbinieku, /pers. D/ un /pers. F/ sniegtās liecības.

Bez tam Latgales apgabaltiesa atzīst par nepamatotu sūdzības iesniedzēja argumentu, ka tiesa viņu faktiski sodījusi par pārkāpumu, kas neatbilst administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajam.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA769898 sastādīts atbilstoši LAPK 248.panta noteikumiem par administratīvā pārkāpuma protokola saturu, tajā norādītas ziņas par pārkāpēja personu, administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu un normu, kas paredz atbildību par šo pārkāpumu, kā arī citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai. Pirmās instances tiesa saskaņā ar LAPK 243.pantu to ir vērtējusi kā pierādījumu kopsakarā ar citām lietā esošajām ziņām par faktiem. Latgales apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka pie administratīvās atbildības saucamā persona ir izdarījusi administratīvajā pārkāpumu protokolā norādīto un saskaņā ar LPAK 149.^{15}panta astoto daļu kvalificēto administratīvo pārkāpumu.

Tāpat nav pamatots apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka tiesa nav tulkojusi šaubas par labu privātpersonai. Senāta praksē ir atzīts, ka tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(sk., piemēram, Senāta 2007.gada 24.maija sprieduma lietā Nr.SKA-219/2007 17.punktu, 2008.gada 13.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-493/2008 14.punktu)*. Konkrētajā gadījumā tiesai, novērtējot lietā esošos pierādījumus, neradās šaubas par to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola kontroles pārbaudei, līdz ar to, ka persona vainīga tai inkriminētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. B/ piemērotais sods ir samērīgs ar administratīvā pārkāpuma smagumu un bīstamību, un ir izvēlēts atbilstoši likuma prasībām, ievērojot LAPK 149.^{15}panta astotās daļas sankcijā paredzēto sodu.

Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums ir motivēts un pamatots ar LAPK normām, nav pamata atzīt, ka tiesa pieļāvusi minētā likuma normu pārkāpumu.

Pamatojoties uz LAPK 289.^{22} pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, Latgales apgabaltiesa

nosprieda

Preiļu rajona tiesas 2014.gada 17.marta spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Latgales apgabaltiesas spriedums nav pārsūdzams, tiesas kancelejā ir pieejams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā - 2014.gada 19.maijā.

Sprieduma kopijas triju dienu laikā nosūtīt administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem, ja šajā laikā viņi pēc tām neieradīsies paši.

Tiesnesis referents J.Dimpers

Tiesneši D.Skudra

J.Vasiļkovskis